

Mamince

Zda tušilas, jak srdce bolelo,
když ústa tvá mi tehdy na čelo
poslední políbení dávala...
Ač ve tvých očích slzy nebyly,
já vím, když odešel jsem, za chvíli
v koutku někde skryté plakala.

Zas na své hlavě cítím ruku tvou,
tak hebkou a přec tolik dušenou

(to pro mne, abych mohl jednou žít).

A tvoje tichá slova poslední
v mé duši stále stejnou něhou zní.
Ček možná na ně někdy zapomní!
„Tak sbohem buď už, drahý hochu můj,
a být na konci světa, pamatuj,
žes nejdražším, co na tom světě mám.
Až v cizině kdes budeš usínat,
věz, matka na té doma vzpomíná,
věz, jméno šepít ku svým milolibám..“

Dnes na svých bludných cestách cizinou
v svém srdci nosím touhu jednou,
maminco, tebe moci zase zřít.
Co na tom, mohlo že mi osud vzal,
že svoje jméno dávno pochoval -
teď jeden cíl mám: pro tebe jen žít!

Jan Pospíšil

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

3/2002

ročník 12

59. výročí bitvy u Sokolova

Ministerstvo obrany a Československá obec legionářská uspořádaly slavnostní shromáždění na počest 59. výročí bojů u Sokolova dne 8. března 2002 ve velkém sále Ministerstva obrany v Praze 6, Na Valách.

Program tohoto slavnostního shromáždění začal příchodem předsednictva. Následoval nástup čestné stráže s praporem. Poté přišel na řadu slavnostní projev představitelů Ministerstva obrany a po něm vystoupení vojenského přidělnice Ukrajiny, který ve svém projevu mj. oznámil, že prezident Ukrajinské republiky udělil významnými vybraným účastníkům boje u Sokolova a pravoběžní Ukrajina... Modálle „Obráně vlasti“ byla pak slavnostně předána šestnácti veteránům. Byli mezi nimi i volyňští Češi.

Následovalo vystoupení hostů, pak závěrečné vystoupení předsedy ČSOL, ukončení a odchod čestné stráže. V rámci projevu hostů vystoupil se svým projevem i historik Mgr. Maršálek, jehož část otevírajeme pro jeho aktuálnost i souvislost s MDŽ.

.... Opravdovou zkoušku před samým bojem prošel prapor během strastiplného deseti-denního (nebo spíše desetinového) pochodu, kdy překonali 350 kilometrů v hlubokém sněhu a náhlé změny. Morálkou vojáků neotřásla ani náhla změna válečné situace, kdy místo vytvoženého útoku a pronásledování nepřítelů byli urychleně vysláni do obrany proti nepříteli. Při výjevu v Buzuluku prapor často cvičil útok a přímým vstřem vojáků jistě bylo po stalingradské bitvě nepřítel je jen hmat. Ale náhle změna, která ukázala, že protivník je pořád ještě silný a nebezpečný, vojáky nezlomila. Dnes už nikdo nedokáže přesně zrekonstruovat, co který bojovník prožíval v okamžicích před bitvou. Na všech ale bezesporu ležela velká zodpovědnost. Prapor je malá jednotka a každá její chyba mohla být jeho zničení a záhubu včiny vojáků. Vojáci ale nezklamali a před nepřítelími i pozornými zraky spojenců obstáli. Samotný průběh a výsledky sokolovské bitvy bývají dnes leckdy krizovány. Ale výběr místa střetnutí nelze nikdy na bedrech velitele tak malé jednotky, jako je prapor. Jistě se projevíla nezkušenost. Pro prapor, jeho velitele, důstojníky i všechny vojáky šlo ale o to, jak první, kdy se zkušenosti teprve získávají a plácet se za ně daní nevyšší. Útrpné strážné ale vojáci nepříteli bohatě vrátili. Vydrželi drtivý úder přesly tam, kde by jiná jednotka možná nevydržela. Během bitvy i následného útupu stráž praporu mnoho svých příslušníků, kteří se stali prvními oběťmi jednotek Československé armády na východní frontě.

A ještě jednu věc bych chtěl zmínit, kterou jsem si nechal na závěr. V řadách prvního polního praporu bojovalo i 38 žen. Známa je jejich statečnost již při umorném přímém pochodu, hrdivosti ale prokázaly i přímo v bitvě. Je zvláštní náhodou, že boj u Sokolova proběhl právě 8. března, tedy v den, který byl slaven jako Mezinárodní den žen. Význam 8. března pro naši armádu tedy spočívá i v tom, že toho - a právě toho - dne to bylo vlastně poprvé v historii samostatného státu, poprvé v novodobých dějinách a poprvé od husitských válek, kdy ženy zasáhly v rámci našich ozbrojených sil přímo do bojů a staly se tak pokračovatelkami historických tradic husitských žen. Ve svých úformách a v hodnostních stupních na rovně se svými mužskými protějšky si tak vydobily čestné místo v rámci naší armády, i když předtím musely odmítnout mnohou nedůvěru a mnohé dobře minulé snahy o jejich ochranu a vylepšení z bojových útvarů.

Dnes si zde připomínáme všechny účastníky slavné sokolovské bitvy. Neveliké rozsahem, velké významem
Vladimír Dufek

T.G.M - 152. výročí narození

U příležitosti 152. výročí narození T. G. Masaryka se dne 7. března 2002 v 15 hodin konalo již tradiční vzpomínkové setkání v Brně, kterého se zúčastnili mimo jiné i rodáci z Volyně. K pomníku T. G. Masaryka polodíly kytičky, s láskou společně zavzpomínali na své mládí a také na tatíčka Masaryka, jehož zásluhou a láskou k naší zemi nebudou zvláště u volyňských Čechů nikdy zapomenuty. Celé setkání doprovázela posádková hudba a zpěv brněnských Sokolů. Na konci si všichni s dojetím zapřijali českou hymnu.
Marie Kyselová-Kučerová

Úloha Československé kulturně osvětové společnosti J. A. Komenského na Ukrajině při návratu černobylských krajanů do historické vlasti

Doc. Boris Iljuk, Csc., expédovaná shora
uvedené společnosti a předseda Rady černo-
bylských krajanů SCVP.

V roce 1991 - 1993 se uskutečnila humanitní akce návratu krajanů zjižích v zóně po-
stížené následky havárie černobylské atomové

elektrárny zpět na území historické vlasti. Celkem 1806 osob z Žitomirské, Kyjevské oblasti Ukrajiny a Mozyrské oblasti Běloruska reemigrovalo do ČR a usídlilo se v 56 lokalitách 27 okresů.

Obrození krajaňského sdružení na Ukrajině

Ze vzpomínek našich starších krajanů a z dostupné historické literatury jsme se dozvěděli o bohatém kulturním a společenském životě Čechů na území bývalého carského Ruska. Byli jsme inspirováni činností řady krajaňských spolků. Zvláště nás zaujal Český dobročinný a vzdělávací spolek J. A. Komenského v Kyjevě, který v 90. letech 19. století vydával týdeník Ruský Čech.

Initiativní skupina podpořila můj návrh na název stávajícího spolku Československá kulturně - osvětová společnost J. A. Komenského na Ukrajině (ČSKOS). Tato společnost vznikala prakticky na zelené louce: neměli jsme žádné finanční prostředky, prostory pro činnost a jiné nutné atributy. Šláblem pro přípravu ústavnějšího shromáždění se stal náš byt v Lesním masivu v Kyjevě, který později zároveň sloužil i jako oficiální sídlo vedení ČSKOS.

Začaly vznikat v „pěrestoječné“ době v sovětských republikách různé národnostní spolky. Při obrození našeho spolku bylo to pravě velmi užitečné, abychom se seznámili s jejich zkušenostmi. Jednou z největších národnostních společností na Ukrajině byla Polská kulturně osvětová společnost. Sešel jsem se s jejím předsedou panem Stanislawem Szalackim, kterému věnoval jsem za dobré rady. Průstodával jsem stanovby tohoto sdružení i stanovby další instituce - ukrajinského spolku Prosvita. Toto mi umožnilo připravit návrh stanov našeho krajaňského sdružení. Zároveň jsem pátal po jiných mistech kompaktního osídlení českého a slovenského etnika na Ukrajině. Imenem iniciativní skupiny, kterou zastrešoval Ukrajinský fond kultury, jsem se obrátil na oblastní výkonné výbory těch oblastí, v nichž podle údajů Statistické správy Ukrajiny bydlily osoby, které se při posledním soupisu obyvatelstva hlásily k české a slovenské národnosti. Tímto způsobem jsme získali seznam lokalit, kam jsme zaslali pozvánky na ustavení shromáždění krajanů.

Na připravě shromáždění se aktivně podíleli Ing. Alexandr Drbal (Lvov), Mgr. Jaroslav Černý, Doc. Stanislav Čermý, Ing. Alexandr Zimčenko-Gaupt, Mgr. Alexandr Zedník, Ing. Alexandr Pekarek, Mgr. Marie Iljuková, Csc., Ing. Karel Vasil (všichni z Kyjeva).

Příprava hlavního projevu padla na mně. Zbývalo už jen vyřešit otázku sílu pro uspořádání shromáždění. Vedení Kyjevské vysoké školy pedagogické cizích jazyků, kde jsem působil na katedře pedagogiky a psychologie, nám vyšlo vstříc a nabídl nám zdarma pro tento účel konferenční sál.

Datum ustavujícího shromáždění bylo stanoveno na 7. 4. 1990. Tohoto dne se v Kyjevě sešlo více než 300 krajanů, většina z Malé Zubovštiny, Malinovy a Kyjeva. Nechyběli ani Češi ze vzdálených oblastí - Lvovské, Vinické, Nikolajevské, Záporožské a jiných. Jako čestní hosté se tohoto shromáždění zúčastnili: Vladimír Micaj z Shromáždění ČSFR v Moskvě, diplomatický sbor Generálního konzulátu ČSFR v Kyjevě v čele s konzulem Dr. Zdeňkem Humlem a představitelé bulharského, dagestánského, židovského a jiných národnostních spolků na Ukrajině. V sále panovala vznešená, feklí bych až trochu euforická nálada. Konečně i ukrajínští Češi a Slováci mají svůj krajský spolek, jehož úkolem je starat se o jejich kulturní dědictví a historii, o národní sebevědomí, mateřský jazyk, spolupráci se státními a nezávislými organizacemi a institucemi na Ukrajině i v Československu a hájit práva a důstojnost krajanů.

Věta o hájení práv a důstojnosti krajanů, i když nebyla široce rozepsána ve stanovách, nám otevřela legislativní cestu k plnění našeho hlavního poslání - k přípravě na návrat do historické vlasti. Tato krajoúčká věta v našich stanovách však měla širší sociální kontext, který nazvaloz na Listinu lidských práv, včetně práva na život i práva na reemigraci.

Ustavující shromáždění zvolilo Republikovou radu ČSKOS a tři spolupředsedy. Často byla kladena otázka - proč tři? K tomu bylo několik důvodů:

a) krajský spolek byl koncipován jako interakční národní instituce (Češi, Slováci a jejich přátelé),

b) výzva iniciativní skupiny adresovaná významným osobnostem, aby kandidovali na předsedu společnosti, u nich nebyl odezvu.

A tak ustavující shromáždění přistoupilo na návrh Alexandra Pekara a jednomyslně zvolilo tři spolupředsedy, kterými se stali: doc. Boris Iljuk, CSc., doc. Stanislav Černý, CSc., a Ing. Karel Vasyľ. Byla zvolena i Republiková rada ČSKOS v tomto složení: již uvedení tři spolupředsedové, dále Ing. Alexandr Drbal, doc. Ludovít Fabri, CSc. (Lvov), Mgr. Josef Lanškauer (Nikolajevka, Vinická obl.), Viktor Javřek (Korošten), Mgr. Jaroslav Ornst (Malá Zubovština), Ing. Vladimír Černý (Korošten), Josef Hart (Bohemka, Nikolajevská obl.), Vladimír Dvořák (Novgorodovka, bývalý Čechodrah, Záporožská obl.), Josef Felc (Malinovka), Ing. Alexandr Zinčenko-Gaupt (Kyjev), doc. Vladimír Žitník, CSc. (Kyjev), Mgr. Jaroslav Černý (Kyjev), Ing. Anatolij Dražan (Kyjev), Vasyľ Nibak (Kyjev) a Svétlana Ditkovská (Charkov).

O založení ČSKOS J. A. Komenského informovala ukrajinská televize, rádio a tisk.

Jak to ale většinou chodí v podobných organizacích, s počátečními organizačními složkami, většina práce padá na bedra několika lidí. Pochopitelně je v našem případě to byli spolupředsedové a aktivní jádro celé rady: Jaroslav Ornst, Viktor Javřek, Alexandr Zinčenko-Gaupt, Jaroslav Černý, kterým bych chtěl velmi poděkovat za odvedenou práci v rámci našeho krajského spolku. Byl bych velmi nespravedlivý, kdybych tak nezmiňl jméno mé manželky Mgr. Marie Iljukové (Cerné), CSc., rodatky z Malé Zubovštiny, která je všem našim aktivitám nejenom velkou morální podporou, ale i ochotnou pomocnicí a rádkyní.

(Pokračování příště)

Přátelé nezapomínají...

26. února t. r. obdržel na Polském velvyslanectví v Praze dekret o povýšení do hodnosti podporučíka polské armády ve vyznábě náš válečný krajan, člen pražského regionu SČVP pan Josef Havlíček.

Dekret o povýšení z rozhodnutí Polského ministerstva národní obrany a jménem prezidenta Polské republiky ve Warszawie předal velvyslanec P. R. p. Krawczyk v přítomnosti velvyslanec atase p. plukovníka Buźnyńského a jeho pobočníka p. Bakiera.

Pan velvyslanec při předání dekretu vysoce zhodnotil činnost a zásluhy pana Havlíčka jako Čecha v době druhé světové války v polské organizaci „Armiá Krajowa“ v regionu Lublin, kde jmenovaný žil a pracoval.

Obdobně vojenský atase ocenil pomoc volyňského Čecha v bojích proti společnému nepříteli.

Zároveň s dekretem o povýšení předal velvyslanec p. Krawczyk Josefu Havlíčkovi Patent č. 24618/8 čestného titulu „Weteran války o svobodu a nezávislost vlasti“ jako uznání za účast v boji nepříteli, kterou splnil se cti svojí vojenskou povinností.

Po J. Havlíček poděkoval za svou uznání a cti, kterou mu přinesl předním dekretu a patentu dostalo.

Akt povýšení se konal v budově velvyslanectví Polské republiky v Praze.

Vyznamného aktu se zúčastnili členové rodniny J. Havlíčka, předseda Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel p. prof. MUDr. V. Druček s choť, vedoucí pražského regionu SČVP p. Irena Malinská, tajemník ČS. obce legionářské p. plk. Čejstovský a plk. Bokod, dále zástupce Českého svazu bojovníků za svobodu p. Ing. Bártek, redaktor časopisu „Národní osobnosti“ p. K. Kroupa, dopisovatelka časopisu „Kurier Pražský“ a další pozvaní hosté a přátelé.

V přítelstevném pohovoru při obderbení si přítomní vzpomínali na tehdejší válečné období a rodný kraj. Velmi příjemným zážitkem pro J. Malinskou byl rozhovor s p. velvyslanecem, který jí sdělil, že jeho předkové pocházejí z Mlynova, z téhož městečka, kde se narodila a žila i ona. Pí Malinská velmi dobře znala jeho rodnou a společně si vzpomínali. Také p. atase Buźnyński sdělil, že i jeho předkové pocházejí z Volyně. Tuto konstataci potěšilo velice obě strany. Takže to bylo neoficiální setkání Volyňáků na polském velvyslanectví. S poděkováním a přáním dobrého zdraví a radosti z aktu povýšení do důstojnické hodnosti našeho člena SČVP p. Josefa Havlíčka rozcházejí jsme se plni dojmy.

Jaroslav Mec - region Praha

Vzpomínky ještě dozívají...

Avsolvant gymnázia T. Kościuszki v Lučku, Mgr. Władysław Siemaszko se svojí dícerou Ewou vydali v r. 2000 dvoudílnou knihu s názvem: „Ludoboudbou dokonec pruzec nacisťonstwu ukrajinských na ludnosci polskiej Wolynia 1939-1945“. Je to výsledek jejich práce jak desetileté práce spojené s vyhledáváním dat v různých archívech, radice svědků a zpracováním církevních dokumentů, polského podzemí i dokumentů ukrajinských nacionalistických organizací. Kniha hovoří o státišních obětí, z nichž přibližně tři sta je z řad Volyňských Čechů. Jsou uvedeny i oběti z řad Ukrajinců, kteří nesoúhlasili s brutálním postupem nacionalistů.

Kniha má 1450 stran, několik map s místy největších tragedií - vražd - s fotografiemi zavražděných osob. Zahnuje popis událostí ve více než 1700 městech, městečkách, obcích a koloniích, osadách, chutích. Uspořádané jsou podle abecedy tehdejšího volyňského vojvodství, všech deseti okresů (powiatów) a v nich podle abecedy všech názvů obecních úřadů (gmin).

Autorem se dostalo uznání a ocenění z nejvýšších polských vládních míst.

Toto pozoruhodné dílo si zasluhuje pozornost i jako památka na oběti tehdejší doby: na příbuzné, sousedy a přátele.

Autři připravují druhé doplněné vydání. V České republice je již několik exemplářů této knihy. Jednu má i náš představitel Sdružení, kterému je možno požádat o zapůjčení pro předchozího projednání a osobním vyzvednutí, neboť zasluka poštu je velmi nákladná. Cena knihy je 1000 Kč.

Jaroslav Mec, region Praha

Český Mstěšín

Přávek jsem dočetla zkrácenou knihu od pana fanře Václava Šimka. Po Kronice Českého Boratína ob manželů Vlkových je to další putovná kniha, která se éte jedním dechem. Tak bych chtěla poděkovat Vlkovým i panu Šimkovi. Pan Šimek tam popisuje všechny obšasti a tařkařka všechny vesnice volyňských Čechů. Je málé ale moc litu, a to nejen u pana Šimka ale i u dalších autorů, že se nikdo zatím nezmiňuje o vesnici Český Mstěšín. Nechci vinit autory, zřejmě se nikdo z nich nikdy s Mstěšínskými neseetal. A z Mstěšínských zřejmě buď ze skromnosti nebo z nedostatku odvahy nenechal také mluvit. Tak je to o pokusim sama. Četl se ale Mstěšínským omilvit, protože tam leželo určité nějaké narostlosti, protože jsem už v letech a z rodných dnů nemám možnost objeď své spulobčany a všechno si ověřit. Ale mám klidné svědomí, ani nevyumňámli a píšu to, co jsem se dověděla a co jsem si zapamatovala. Pak i to, co jsem se dověděla z dopisů ob též Mstěšínských, s nimiž si dopisuji.

Mstěšín Český nebyla nijak malá vesnička, čítala 31 chat, čili, jak se u nás říká - chátí. Ke Mstěšínu patřila také Ladonka. Začínala Daňkovým mlýnem, do kterého se přičlil novovlásky Šebasta, když si vzal Mařenku Daňkovou. Dále tam bydleli Baladovi, dvakrát Kraciovci, dvakrát Maškovi, Duben, učitel Štěpánek a pod ísem Švabířov. V Lučicích bydleli Zajčkovci. Mstěšín neměl ani Lučičem též potok, na němž měla dvěma kováři stáňny vodní mlýn Ševstův. Strýc Ševstův se jmenoval Hana a proto se tam neřikalo jinak než u lidí, bydleli na samotě, kolm feky husté vrvy, bylo se kde schovat kdyby to bylo nutno. Nevyhoda byla v tom, že je nikdo nemohl navzvat v případě nebezpečí. U Haněby byl často i nezvané návštěvy. Všichni si mysleli, že když má mlýn, musí tam být jeho zedek. Takové návštěvy chodily s puškou a rozkazem „dej“ - ne s prubou. Nemůj, jak to strýc Haněby dělal, dť musel, ale nevím, jakoby i pro ostatní. Pod lesem u ukrajinského Mstěšína žili Noskovi. V ukrajinském Mstěšíně křivě bydleli Klabanovci. Ti si také začali své. Když přišli Němci, po cestě pochvala Klabanovi. U Haněby byli i Šebasta, který se vrátil od rodičů z Novosti. Byli svázáni provazy. Němci si jednoho po druhém odvažovali a stříleli. Když přišla fada na Šebastu, odvažovali ho a přitom si něco povídali. Jak se Němci otočil, Šebasta se dal na útek. Hned za stodoľu bylo obilí a potok. Němci po něm šli, ale on se schoval pod břehem potoka. Když strelba utichla, šel po potoce až k Ševčikovu mlýnu. Tam mu ošetřili a vzčkali k Daňkům, a jeho žena Mařenka si pro něj večeř přišla. Trvalo to dlouho, než se z toho celá rodina Klabanova vzpomatovala.

Jednou v zímě šel Toník Zajčkův krmít dobytek a slyšl ve stodoľe nějaké divné zvuky. Chvilu poslouchal a potom řekl: „Viděl jsem af již kdo šl!“ Ze slámy se vyškabal klučík. Hrál se zimou a strachem. Toník ho vzal domů, bábika ho umyla, fada i strachem. Toník ho znovu zjistil, že je to malý Židovský chlapec. Mlův jen polsky. Ze školy, kam jsem chodila, k nám přicházelo deset děvat, mych spulobčany a tak jsem dostala nařizeno, abyňk řekli, že je to vřytosek z Boratína a u nás čeka, až si pro něj přijedou jeho příbuzní. Dědeček ho učil mlůvit češtinu, ale moc mu to nelho. Asi po třinácti dnech přišel Toník a povídá bábice, aby ho oblékla, že ho odvezde ke Kraciovci, že je s nim domklena a on žé se hovová. O Kraciovci se řikalo, že ho to štálo prave a pěknyh pár lidí samohyba, ale že se mu došlole zachránit pár lidských životů.

Ve Mstěšíně žil Němčí starostarolý Vitek. Pocházel z Podhaje a uměl dobře německy. Také proto ve Mstěšíně nikdy nedošlo k „obšave“ též známění, že Němci přebli s nákládčáky, šli z chátě do chat, co našli, to sebrali. Museli se hlásit u starosty. U Švrtky byl hnd stl plný šeky, smažených vajec a samohyba. Sedláři přinesli koč mořh, protože něco se odvášlo muselo, ale vždy to době končilo.

Když přišel Sovetská armáda a sni generál Svoboda, ani Mstěšínští nezstali potokou. Šli všichni, co jen trochu by schopni t děl, saš, který padl a Jaroslav, který se vrátil raněn. Dva šaša, nemlůvit. Hanků šil 4, Josef padl, Jan padl hned v Rovně při soustředění a při

prvním bombardování. Toník a jeho syn Vláda se vrátili oba. Svítke se vrátil. Kolikopetr a Josef a Josef se vrátili. Trezlerovi Vladimír a Josef - Josef se vrátili. Kodelová Jana a Josef - oba padli. Kabát Žena - vrátil se. Klabanovi Bohouš a Miloslav - ten zemřel na zápal plic. Rudolf, Jaroslav vrátil se. Bibi Honková šli říci se vrátili. Antonín Olejník se vrátil. Křitel Josef se též vrátil. Antonín Kabas a Růžička se vrátili. Kabát Antonín mladší padl - zůstala po něm malá dcera Maruška. Antonín Šrámek se vrátil. Nejvíce byla postižena rodina Maršova - šli tři synové, Josef, Cirst a Vladimír. Všichni tři padli. Josef zemřel po zranění, zůstala po něm Anička, které zemřela maminka když byla ještě moc malá. Z dráhového manželství zůstaly dvě malé děti. Vláda Šrámek se vrátil raněno dle nohy a stálekouhla.

Z Ladonky šli Dubeč Jan a potom i jeho syn Vášek, Kodelová Josef a Miloslav - ten zemřel. Němčí Štěpánek který si připsal ládu. Vrátil se oba. Uvěřil Štěpánek se vrátil, vrátil se i Josef Mašek. Nevím, kdo ještě z Ladonky rukoval. Toník Zájek padl u Dukly - asi ani nevěděl, že se mu mezitím narodil syn Bohdan. Rodinu Mašků také postihla tragédie. Po válce se mládež chtěla bavit. Nevím kolik let bylo chlápce Mirkovi, Kabatu Želňovi a Slavkovi Maršů asi kolem desát let. Ti kluci uměli všechno zahrát - Mírek na harmoniku, Slávek na buben. Hráli s nimi ještě jeden chlapec, ale nezpomínám si, kdo to byl. Jednou v neděli, když měli domluveno, že bude zábava, děvčata se sešla u Kátem. Mílka šla s Vlastou Maškou, za nimi šel politik, který se nemohl dočkat, až si s děvčaty zatančí. Stále je pobízěl, aby spěchaly. Vyděl pistoletu a z řetuz chvilky vystřílel - rána nevyšla, ale jak pistoli sklonily vyšla rána a rovnou Vlastě do hlavy - byla na místě mrtvá. To jí bylo 18 let. Bylo to velice nešťastí pro celý Mstěšín. Politruk byl nešťastný, omouval se, ale Vlastě už život nemohl vrátit.

To jsou osudy volyňských Čechů z vesničky Český Mstěšín, kde bylo také dost matek a mameček, které oplakávají a možná dosud oplakávají své drahé. Bylo tu pár dětí, které nikdy nepoznaly svého otce. Nemohu zapomenout na Antonína Valeriana Klabana. Byl druhý, který po osvobození jel do Prahy se svým tankem.

Moje povídaní pamětnice končí, omouvalo se za některá opomenuti, protože na všechno si jasné nezpomínám. Ale snažila jsem se alespoň trochu přiblížit Volyňákům také naši opomenou - i když nechtěně - vesničku Český Mstěšín.

Většina našich Mstěšínských byli kolem Nového Jičína a já je tímto všechny zdravím.

Vlasta Hřivcová

(i redakce se omlouvá, že asi všude z rukopisu nevyužitelná správně některé údaje jmen apod.)

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Praha

Masopustní večírek

Kdo se 15. února před čtvrtou hodinou odpoledně octl v blízkosti pražského hotelu Juliska, asi se podivil, kolik lidí k němu míří. Nebyli to však mladí sportovci, kteří se v těchto končinách obvykle pohybují, nýbrž lidé spíše staršího a středního věku. Když si posleze odložili kabáty, bylo vidět, že jsou svátečně obloženi. Nebylo na tom nic divného, vyzdřít v hale hotelu Juliska se konal tradiční masopustní večírek regionu Praha. Byl jubilejní, desátý.

Když jsem vstoupila do jmenované haly, už to v ní šumělo jako v úlu. Lidí tam bylo asi 70. Postávali nebo už seděli u dvou dlouhých, prostědných stolů, spojených kratšími, „předsednickým“. Stoly byly plné cukroví a vynikajících „svátečních“ koláčků. Skupinka šikovných krasanek je jako každý rok upravená speciálně pro tento večer. Poněkud stranou stál kratší stůl, plný pozoruhodných předmětů a balíčků. Každý tam mohl přidat to, co přinesl do tomboly. Sešlo se plno krásných, dobrých i hodnotných věcí. Na druhém konci haly vyhrávala muzika - na kyrtaru, mandolinu a heligonku

hrálo trampské trio ve věku přiměřeném účastníkům večírku.

Po úvodním slovu a přípitku vedoucí regionu paní Irenky Malinské nastala volná zábava, při které jsme se bavili mezi sebou, zpívali, jedli a upjeli dobrého vína, které (rovněž tradičně) obstaral a svědomitě dobal pan Nečas. Byly i pokusy o tanece, ale ty se příliš neujaly. Asi proto, že se všichni dobře bavili i bez tance. K dobrému zábavě přispěla i různá překvapení při rozdělování věcí z tomboly.

Při dobrém zábavě čas rychle utíká. Než jsme se nadáli, byl večer a začali se sjíždět potomci starších a vzdálenějších účastníků večírku, aby si své rodiče a prarodiče odvezli domů. Nás ostnatě tam mnoho nezůstalo, a tak nám nezbylo než se kolem deváté také odebrat domů.

Myslím, že desátý masopustní večírek pražského regionu se všem líbil. Pomalu se začínáme těšit na ten jedenáctý.

Miloslava Žáková

Lovosice

OPRAVA, změna termínu zájezdu!!!

Vzhledem k tomu, že 18. 5. 2002 se koná celostátní setkání volyňských Čechů v Brně, přesouvat se termín konání zájezdu na Volyň. **Nový termín je 5.-11. června 2002 s ubytováním v Rovně.** Ostatní údaje zůstávají v platnosti podle Zpravodaje č. 2.

Jiří Fancif

Moravskoslezský region

Moravskoslezský region SČVP oznamuje svým členům, ale i ostatním, že dne 4. května 2002 se bude konat regionální Valná hromada, spojená se setkáním krajanů, na kterou všechny zveme. Dále zveřejní přitom bude také setkání krajanů a přátel volyňských obcí Mstěšín a Ládkova. Začátek ihned po ukončení pracovní části asi kolem 12.30 hod. Účastnický poplatek 180 Kč.

Zájemci o tuto akci se přihlásí u Václava

Dubce, který všem obratem posle přihlásí.

Jeho adresa: Václav Dubec

Malá Strana 38

742 01 Suchdol n. O.

NAŠI JUBILANTI ...

Region Teplice

Dne 19. 2. 2002 oslaví své 50. narozeniny Jaroslav Efler. Pochází z Ledochovky, nyní Roudnický. Vše nejlepší za jeho přeje

V. Bižovský

Region Žatec

Ve druhém čtvrtletí se dožívají naši členové svého významného jubilea.

Ještě dodatečně Václav Šebek z Radčevse se dožil významného životního jubilea 1. ledna 93 let. Konstantin Vintera z Pšova 3. února oslavil 85 let, Marie Cupalová 24. března 90 let ze Strojetic a Emilie Bartošová z Vrutouku oslavili v tomto roce rovněž 93 let (přesná data nejsou). Ludmila Chudýbová 4. 4. - 75 let, Louy. Rostislav Pelant, 4. 4. - 65 let, Malá Čermoc. Olga Savelkálová. 5. 4. - 80 let, Frydčec-Místek. Vladimír Tichý, 19. 4. - 70 let, Zatec. Marie Maškova, 20. 4. - 80 let, Liběšovice. Antonie Zárská, 23. 4. - 85 let, Podbořany. Marie Kasalová, 23. 4. - 80 let, Očihov. Vladimír Kouřil, 24. 4. - 65 let, Losina. Emilie Nestárcová, 1. 5. - 70 let, Podbořany. Konstantin Mokry, 12. 5. - 85 let, Strojetic. Věra

Vognerová, 19. 5. - 90 let, Postoloprty. Vladimír Mašek, 25. 5. - 91 let, Podbořany. Marie Kočínová, 4. 6. - 80 let, Čermnice. Anna Stárková, 5. 6. - 85 let, Zatec. Věra Vojtěchová, 10. 6. - 80 let, Libošany. Vladislav Šulík, 14. 6. - 70 let, Velichov. Anna Reová, 22. 6. - 80 let, Stránský. Jiřina Růtová, 27. 6. - 75 let, Zatec. Libuše Junová, 30. 6. - 70 let, Velká Čermoc.

Všem jubilanťákům mnoho zdraví do dalších let za náš region přeje

Kamila Ondrová

Region Litoměřice

Ve II. čtvrtletí oslaví významná životní jubilea tito naši krajané: 65 let - 27. 4. Jenčová Milada z Českého Háj, byt. Sulejovice. 70 let - 29. 4. Vlk Josef Ing. z Boratina, byt. Ústí n. L.

75 let - 28. 3. Černá Marie z Malé Zubovštiny, byt. Stráž p. R., 3. 5. Sekyrová Marie z Lipín, byt. Zitenice, 10. 5. Husinová Anna z Kňehněv, byt. Litoměřice, 28. 5. Masopustová Antonie ze Zdobunova, byt. Litoměřice. 81 let - 24. 6. Bohatcová Lydie z Boratina, byt. Litoměřice a 9. 5. Novotná Slavěna z Mírotina, byt. Litoměřice. 82 let - 23. 6. Vazac Josef ze Straklova byt. Žitenice. 83 let - 8. 5. Matuševský Mikuláš z Korostavy, byt. Lovosice. 86 let - 1. 6. Sláma Josef z Mírotina, byt. Čížkovice.

Vše nejlepší, hlavně hodně zdraví do dalších let přeje za výbor SČVP

ved. regionu Kozák

Dne 12. 5. oslaví manželé Marie a Jaroslav Černý z Malé Zubovštiny, nyní bytem Stráž p. R. 55 výročí společného života. Hodně zdraví a spokojenosti do dalších společných let přeje za výbor SČVP

ved. rez. Kozák

Region Broumov

Ve druhém čtvrtletí 2002 se dožívají významného jubilea tito naši členové: Leonora Musiková z Malé Zubovštiny 19. 4. - 65 let. Libuše Malichová z Kňehněv 3. 5. - 80 let. Emilie Ledvinová z Málesky 16. 5. - 80 let. Jiří Pokorný z Málesky 16. 5. - 65 let. Ludmila Gabrielová z M. Zubovštiny 28. 5. - 30 let. Boris Vlačiča z M. Zubovštiny 25. 6. - 65 let. Václav Mafiřík z Malině - 65 let.

Všem z regionu přeje hodně zdraví, spokojenosti a vše nejlepší

Pokorný

Region Frýdlant

Jubilanti, kteří se dožívají v našem regionu významných výročí ve II. čtvrtletí 2002 55 let 6. 6. Matějková Růžena z Frýdlantu, byt. Frýdlant v Č. 65 let - 27. 5. Janičková Bohumila z Kozina, byt. Raspenava. 70 let - 15. 5. Šnajdr Evžen z Volkova, byt. Jindřichovice. 70 let - 10. 5. Tylichř Josef z Novosielk, byt. Křifžany. 71 let - 2. 4. Srp Evžen ze Sereďné, byt. Raspenava. 72 let - 22. 6. Hejduková Věra ze Sofievky, byt. Viska. 72 let - 18. 4. Novotná Jivana z Alexandrovky, byt. Ves. 74 let - 29. 6. Hausmann Zdeněk z Nové Vsi, CR, byt. Frýdlant v Č. 75 let - 28. 6. Nohej Josef z Volkova, byt. Frýdlant v Č. 76 let - 13. 5. Chocholouš Vladimír z Arestova, byt. Liberec. 76 let - 21. 6. Šleissová Evženka z Ivanovic, byt. Frýdlant v Č. 81 let - 20. 5. Jesinková Zořic ze Sofievky, byt. Raspenava. 82 let - 16. 4. Král

Vladislav ze Zlábků, ČR, byt. Frydlant v Č. 84 let - 14. Novotná Růžena z Volkova, byt. Č. Budějovice. 89 let - 13. 6. Muchová-Záveská Antonie z Jesenice, byt. Liberec. 95 let - 6. 6. Kosková Věra z Kvasilova, byt. Jablonce n. N. Do dalších let hodně zdraví a životní pohody přeje za region Frydlant

Ludmila Milíčková

Region Uničov

Dne 20. 1. 2002 se dožila v plné síle a zdraví 80 let pi Anna Londová. Pochází z Hlinska na Volyni a bydlí v Uničově, Bratři Capkové 662. Vše nejlepší a mnoho zdraví do dalších let přeje za region

Josef Volák

Region Olomouc

V tomto regionu se dožívají významného jubilea toto náše členové:

Bohuslav Václav z Curkova byt. Babice, 22. 5. - 70. rok. Dolejš Josef z Curkova, byt. Šternberk, 27. 11. - 70. rok. Dolejšová-Kučynková Vlasta ze Závadova, byt. Babice, 10. 3. - 65. let. Falys Josef z Hlinska, byt. Bohuňovice, 27. 1. - 83. let. Kónsa Svatopluk z Hlinska, byt. Paseka - 21. 10. - 84. let. Koubová Polivková Milada z Podcurkova, byt. Štěpánov, 27. 11. - 70. let. Lamrová-Studená Marie z Moldavy, byt. Řídeč, 1. 8. - 80. let. Pavlicová-Masná Halina z Hlinska, byt. Olomouc, 29. 4. - 70. let. Pěničková-Uhlířová Helena z Hlinska, byt. Lhota u Št. b., 15. 1. - 82. let. Polivková - Krejčíková Marie z Ulbárova, byt. Babice, 6. 3. - 91. rok.

Region všem jubilantům blahopřeje!

Řáza Viktor

Region Cheb

Ve druhém čtvrtletí oslavují svá významná jubilea:

16. 4. Ludmila Voleská z Dědovy Hory, byt. Mokřiny A8 - 92. let. 1. 5. Věra Ketterová z Ulbárova, byt. Kopaniny A8 - 65. let. 23. 5. Helena Janigová z Brčyby byt. Cheb - 70. let. Do dalších let hodně zdraví a spokojenosti za region Cheb přeje!

Mácová, Pančířová

Frydek-Místek

Naše maminka pani Olga Savelková-Novotná ze Zdobulnova, která žila léta v Podbořanech, nyní ve Frydku-Místku slaví dne 5. 4. 2002 své osmdesáté narozeniny. Hodně zdraví a spokojenosti přejeji milující a vděčné dcery Marie Mátěšová a Jana Verliková se svými rodinami

Všem jubilantům zaslává své blahopřání i redakce Zpravodaje

**NAŠE ŘADY
OPUSTILI...****Region Litoměřice**

6. 12. 2001 zemřel Tintera Miloslav ze Zavidova, byt. Polepy. 10. 1. 2002 Sopinová Olga z Dlouhého Pole, byt. Litoměřice. 15. 1. 2002 Pajer Josef z Mirohoště, byt. Blíževčice.

Všem pozostalým rodinám upřímnou soustrast vyjadřují členové výboru SCVP

reg. Litoměřice

Region Žatec

V lednu zemřela naše krajkana pi Naděžda Parpelová z Oúhova. Pocházela z Vrby na Volyni, ve svých 67 letech. Tichou vzpomínkou zemřelce projevuje její manžel Josef Parpel a za nás region

Kamila Ondrová

Region Frydlant v Čechách

Dne 13. 11. 2001 nás opustila v nedožitých 70 letech krajkana Emilie Šimková, roz. Kozáková z Novosilce, bytem v Rospasněv. Upřímnou soustrast pozostalým projevují krajané.

za region Ludmila Milíčková

Region Rakovník

Oznámujeme smutnou zprávu, že nás opustili totiž rodáci z Hulče České:

12. 2. zemřela ve věku 88 let pani Libuše Jeníková-Toušková z Hofesedel.
12. 2. zemřel ve věku 86 let pan Josef Volencec z Pšovik, bojovník ze Svobodovy armády a zakladatel Svazu Čechů z Volyně a jejich přátel. Všem pozostalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Za region L. Růžičková

Region Vyškov

Dne 15. února zemřel po dlouhé a těžké nemoci pan Václav Šimek ve věku 84 let. Pocházel z Kněturu na Volyni, byl zahraničním vojákem a poslední žil ve Vyškově-Dědicích. V prosinci m. r. zemřel p. Rostislav Studený ve věku 86 let. ocházel z Chomoutu a poslední žil v Komanech na Vyškovsku. Letos v únoru uplyne desáté výročí od skonu jeho ženy Anny roz. Řihové. Zemřela ve věku 65 let. Pocházela z Moldavy.

Všem pozostalým rodinám projevuje hlubokou soustrast za region

Václav Pěnička

Kadaň - region Chomoutov

Před rokem zemřel dne 7. 3. 2001 ve věku 96 let náš tatínek p. Antonín Houdek, rodák z Hulče byt. Kadaň, reg. Chomoutov. Prosíme, vzpomeňte se nám! Emilie Řihová, dcera

Všem pozostalým projevuje upřímnou účast i redakce Zpravodaje.

**DARY DOŠLE NA
KONTO SDRUŽENÍ
únor 2002**

Milena Olivová, Manušice - 200 Kč. Ludmila Mondeková, Slezské Pavlovce - 200 Kč. Viktor Vigner - 100 Kč. Marta Vegrichtová, Chomoutov - 200 Kč. Anna Englická, Horní Tašovice - 300 Kč.

Region Praha: Miroslav Jersák, Bruntál - 700 Kč. Vladimír Kunášek, Žatec - 400 Kč. Daria Mátěšová, Praha - 200 Kč, nejmenovaný dárc, - 1000 Kč.

Region Broumov: manželé Stejskalovi - 200 Kč, manželé Ledvinovi mladší - 100 Kč, Vlasta Kalendová - 50 Kč, Libuše Kubínová - 100 Kč, Anatoľj Krulikovský - 100 Kč, Václav Minařík - 100 Kč, Jaroslava Kantoriková - 50 Kč, manž. Ledvinovi st. - 100 Kč, Vladimír Tyrek - 50 Kč.

Jiřina Vojtová - 50 Kč, Marie Jaková - 100 Kč, Vilma Magušová - 100 Kč, Marie Hofmanová - 50 Kč, nejmenovaný dárkyně - 100 Kč, Bedřich Macek - 100 Kč, Anna Lišková - 300 Kč, Jiří Pokorný - 100 Kč a Vilemina Maláková - 100 Kč.

Region Frydlant: manželé Štokoví, Chotyně - 300 Kč, manž. Hausmanovi, Frydlant v Č. - 200 Kč, manž. Lindroví, Dětičovice - 150 Kč,

Vlastimil Bryl, Raspasna - 100 Kč, manž. Holečkoví, Liberec - 100 Kč, Zofie Jesinková, Raspasna - 100 Kč, Evženie Kallofik, Liberec - 100 Kč, Drahomíra Kohoutová, Liberec - 100 Kč, Věra Kosková, Jablonce n. Nisou - 100 Kč, Anna Lišková, Krásný Les - 100 Kč, Marie Martinová, Nové Město - 100 Kč, Ludmila Milíčková, Liberec - 100 Kč, Jiří Rychtář, Liberec - 100 Kč, Evžen Srp, Raspasna - 100 Kč, Ing. Marie Stejskalová, Frydlant - 100 Kč, Evženie Šleissová, Frydlant - 100 Kč, Evžen Šnajder, Jindřichovice p. S. - 100 Kč, Marie Tylchtrová, Raspasna - 100 Kč, Evženie Veselá, Raspasna - 100 Kč, manž. Zajacovi, Liberec - 100 Kč, Marie Záhřebová, Prácheň - 100 Kč, Antonie Horáková, Frydlant - 50 Kč, Alexandr Hron, Frydlant - 50 Kč, Eva Chmelatová, Raspasna - 50 Kč, Mária Jakubová, Nové Město - 50 Kč, Josef Janda, Hajniště - 50 Kč, Bohumila Jančíková, Raspasna - 50 Kč, Marie Jedlová, Habartice - 50 Kč, Miroslav Jelínek, Frydlant - 50 Kč, manž. Jelínkovi, Frydlant - 50 Kč, Alexandr Jukliček, Hejnice - 50 Kč, Vasil Jukliček, Hejnice - 50 Kč, Jaroslava Košťáková, Nové Město - 50 Kč, Eliška Kojáková, Malé Březno - 50 Kč, Slavomil Kozák, Raspasna - 50 Kč, Marie Marelová, Raspasna - 50 Kč, Rostislav Mazurek, Frydlant - 50 Kč, Josef Nohel, Frydlant - 50 Kč, Růžena Novotná, České Budějovice - 50 Kč, Evžen Novotný, Jindřichovice - 50 Kč, manž. Novotných, Ves - 50 Kč, Vlasta Nožičková, Krásný Les - 50 Kč, Růžena Pospíchalová, Raspasna - 50 Kč, Vladimír Růžička, Habartice - 50 Kč, Jaroslav Růžička, Habartice - 50 Kč, Miloš Šimek, Raspasna - 50 Kč, Emilie Švorcová, Nové Město - 50 Kč, František Tylchtř, Raspasna - 50 Kč, Josef Tylchtř, Krizány - 50 Kč, Stanislava Veselá, Předláne - 50 Kč, Vladimír Veselý, Mímon - 50 Kč, Helena Vojtasová, Raspasna - 50 Kč, Antonie Zadravilová, Frydlant - 50 Kč, Dáša Hrudková, Cernousy - 30 Kč, Růžena Matějková, Frydlant - 25 Kč, Eugenie Řihová, Frydlant - 25 Kč, Marie Domoroková, Staré Ždánice - 20 Kč, Věra Hejduková, Víska - 20 Kč, Marie Kristenová, Frydlant - 20 Kč a Dobroslav Lajtkep, Liberec - 20 Kč.

Všem dárčům patří náš upřímný dík - moc nám pomáhají při vydávání a distribuci Zpravodaje.

**DARY PO POTŘEBU REGIONU
KARLOVY VARY**

Mgr. Marie Čermánková(Čertavská?) - 200 Kč a pan Vladimír Ulrich - 200 Kč.

Za region děkuje

Věra Pelcová

Důležitě upozornění! Jelikož se mnozí dotazují dárků na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. **Název konta:** Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. **Číslo konta:** 000000-1937591369/0800, ČS spořitelna a.s. - Rytířská 29, Praha 1. **Dary můžete poslat i na adresu hospodářského Sdružení: Marie Nečasová, Svinčnická 509, 181 00 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomínali o zveřejňování dárů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!**

Krajané! Neposílejte v žádném případě peněží dary na adresu redakce! I díky za pochopení.

Zlášťosti týkající se evidencí členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zaslajte na adresu: **Antonie Kramná, ul. Černého 513/5, 182 00 Praha 8.**

Tiráž: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občanský. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvy nejsou honorovány, nevýzadané rukopisy se nevracjí. Příspěvky zaslajte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Štáplák 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Česká pošta, s.p., odštěpným závodem Praha č.j. nov. Tiskne: NEOSST-Praha, Neklankova 17, Praha 2